

TÜRKİYE'Yİ KASIP KAVURAN FİTNE

UMRAN Dergisi, KASIM 2016

Prof. Dr. Burhanettin Can

GİRİŞ

İçinde bulunduğumuz coğrafya, değişik güçlerin dünya hâkimiyeti için anahtar konumundadır. Değişik güçler, bu coğrafyada hâkimiyet kurabilmek için 50 -100 yıllık projeler yapmışlar ve uzun vadeli bir strateji çizmişlerdir. Gerek bölgesel ve gerekse küresel güçler, bu projeler üzerinden birbirleri ile bazen doğrudan, bazen de taşeronlar üzerinden(“vekâlet savaşları”) hesaplaşmaktadırlar. *Bu hesaplaşma, bir fitne ateşini yakarak İslâm coğrafyasını kan gölüne çevirmiştir.*

Bu fitne ateşinin tüm sorumluluğunu ve suçunu, dış güçlere yükleyip kendimizi temize çıkarma, gerçekçi bir yaklaşım değildir. Bu nedenle “*Siz, insanlara iyiliği emrediyorken, kendinizi mi unutupyorsunuz? Oysa siz kitabı okumaktasınız. Yine de akıllanmayacak mısınız?*”(2 Bakara 44) ayeti kapsamında, genel olarak İslam Coğrafyasının iç dinamiklerinin, özel olarak da, Türkiye'nin iç dinamiklerinin, içinde yaşanan büyük kaos ortamının ortaya çıkmasında payı olup olmadığı tartışılmalıdır.

Bu amaçla, “*İslâm Ümmetinin Helâk Şekli: Birbiri ile Savaşma*” adlı makalemiz, “*helâk*” anahtar ve odak kavram merkezli olarak kaleme alınmıştı. Burada, Ümmetin içinde bulunduğu bu durum, bir başka anahtar ve odak kavram olan *Fitne Kavramı*, göz önüne alınarak değerlendirilmekte, dersler çıkarılmakta ve tekliflerde bulunulmaktadır.

FİTNE KELİMESİNİN ESAS (SÖZLÜK) ANLAMAMI

Fitne kelimesi, Arapça *ftn* kökünden türemiş bir isimdir. *Fitne* ve *ftn* kökünün Arap dilindeki anlamları, aşağıdaki gibidir (1-7):

1. “Yakmak/yakma, bir şeyi ateşle yakmak/yakma.
2. Bir şeyi ateşin içerisine atmak/atma, ateşte eritmek, altın ve gümüşü ateşle eritme.
3. Bir şeyi sınamak, denemek, test etmek, imtihan etmek, inceleyip tetkik etmek, bir şey hakkında bilgi almak, bir şeyi iyice bilmek, deneyerek öğrenmek, bir şeyi arı-tıp katışıksız hale getirmek, denemek için özellikle güç işlere maruz bırakmak. Daha çok belâ ve musibetle imtihan etme; zor bir teste tâbi tutma.
4. Öldürmek, azap ve işkence etmek, eziyet etmek, sıkıntı ve belâyâ sokmak, sıkıntıya düşmek.
5. *Bir şeyin kalbe çok hoş ve sevimli gelmesi, hoşâ gitmesi, çok beğenilmesi, birini büyülemek, birinin aklını başından almak, aklını çelmek, gönlünü çalmak, insanı ne yapacağını bilmeyecek derecede şaşkına çevirmek, tutkun olmak, âşık olmak.*
6. Bir şeyi isteme de çok aşırı gitmek.
7. Döndürmek, vazgeçirmek, kişiyi üzerinde olduğu durumdan uzaklaştırmak, bir

şeyi ortadan kaldırmak, kişiyi hedefinden uzaklaştırmak, düşünce ve inançlarından vazgeçirmek.

8. Birini ayartmak, azdırmak, saptırmak.

9. Kötülüğü istemek, kötü yola düşmek.

10. İnsanlar arasında kargaşa/huzursuzluk çıkarmak”.

"Yakmak, bir şeyi ateşle yakmak" anlamına gelen **ftn** kökü, başlangıçta, özellikle altın, gümüş gibi "*madenlerin hâlis'ini sahtesinden ayırmak için ateşte eritilmesini*" ifade etmek için kullanılırken; **daha sonra**, bu kök anlamından hareketle '**bir şeyi sınama ve özellikle de zor şeylerle deneme**' anlamında kullanılmaya başlanmıştır. Daha sonra da fitne ve türevlerinin anlam alanı genişleyerek, "*hâlisini sahtesinden ayırmak için altını potaya atıp eritmek, bir şeyi arıtmak, madeni ateşte eritmek, bir şeyi ateşte eritmek, yanmak, yakmak, bir kimseye dininden ve görüşünden dönmesi için işkence etmek, bir şeyi denemek, sınavarak öğrenmek, sınamak için güç, zor ve sıkıntılı işlere maruz bırakmak, bir kimseyi sıkıntıya uğratmak, birini ayartmak, azdırmak, baştan çıkarmak, kandırmak, saptırmak; kişiyi üzerinde olduğu durumdan uzaklaştırmak, bir şeyi ortadan kaldırmak, kişiyi hedefinden uzaklaştırmak, düşünce ve inançlarından vazgeçirmek; dalâlete düşmek, bir şeyden çok hoşlanmak; bir şeye aşırı düşkün ve tutkun olmak; âşık olmak, birini büyülemek, birinin aklını başından almak, gönlünü çalmak, aklını çelmek, insanı ne yapacağını bilemeyecek derecede şaşkına çevirmek, döndürmek, deneme ve tecrübe etme, imtihan, belâ, kötülük yönünden ayartma, mihnet, azap, iğva, kışkırtma, azdırma, baştan çıkarma, zulüm, baskı, ayrılık, nifak, karışıklık, kargaşa, iç savaş, kanlı çarpışma, ihtilaf, çekişme, birbirine düşme, kardeş kavgası*" anlamlarını ihtiva eden bir boyut kazanmıştır(1-4).

Arapça olan fitne ve türevleri, dilimize anlam alanı daraltılmış olarak geçmiştir(8, 9): "**Belâ, musibet, sıkıntı; geçimsizlik; ihtilal; dinsizlik, canilik; ceza; delilik; güzel yüz, güzel göz, güzel kadın; imtihan, deneme; ayartma, azdırma, baştan çıkarma; karışıklık, kargaşa; ara bozma, bozgunculuk, fesat, küfür, azgınlık, sapıklık; arabozan, karıştıran, fesat çıkarıcı; fitneye sebep olacak kadar güzel kadın.**"

KUR'AN'DA FİTNE KAVRAMININ KULLANIMI

Kuran'da **ftn** ve türevleri, yirmi yedi tanesi Mekkî, otuz bir tanesi de Medenî olmak üzere toplam elli sekiz âyette yer almaktadır(1).

Kur'an-ı Kerim'de fitne kavramı ve türevleri, hem sözlük anlamıyla hem de ıstılahî anlamı ile kullanılmaktadır. Ulema, müfessirler, fitne ve türevlerinin yer aldığı bazı ayetlerde bu kavramlara bazen aynı anlamı, bazen de farklı anlamları vermişlerdir. Bu açıdan müfessirler, Kur'an'da yer alan fitne kavramının anlamı konusunda ortak bir mutabakata varamamışlardır.

Ulemanın, yaptıkları yorum ve değerlendirmelerden yararlanarak fitnenin Kurandaki anlamlarını, aşağıdaki gibi sınıflandırmak mümkündür(1, 2, 6, 7, 10, 11):

1. **İmtihan, Deneme, Sınama**(2/102; 6/53; 7/155; 8/28; 9/126; 17/60; 20/40, 85, 90, 131; 21/35, 111; 22/53, 25/20; 27/47; 29/2, 3; 38/24, 34; 39/49; 44/17; 54/27; 64/15; 72/17; 74/31). Fitne kelimesi, Kur'an'da en çok bu anlamlarda kullanılmaktadır(1).
2. Baskı, Zulüm, İşkence(2/93, 191, 217; 4/101; 8/39; 10/83, 85; 14/110; 29/10; 60/5; 85/10)
3. Sapma, Saptırma Ve Ayartma(3/7; 5/41, 49; 6/23; 7/27; 9/48; 17/73; 27/47; 37/162; 57/14; 68/6)
4. Fesat, Kargaşa, Karışıklık Çıkarma(4/91; 8/73; 9/47, 48; 33/14)
5. Bela Ve Musibet (5/71; 8/25; 22/11; 24/63)
6. Azap (37/63; 51/13, 14)
7. Delilik (68/1-7; 15/6-7)

FİTNE KELİMESİNİN İSTİLAHI ANLAMI

Yukarıdaki açıklamalardan anlaşılacağı gibi, fitne kelimesi ve türevleri, çok anlamlı kelimeler olup çok farklı kelimelerle etkileşmekte ve bu etkileşimin sonucu bir semantik alan meydana getirmektedirler. Meydana gelen semantik alanda kelime, yalnızca sözlük anlamını ifade etmemekte, onu da merkeze alan daha geniş, biraz da farklılaşmış bir anlama bürünmektedir. Sözlük anlamının dışında ilişki zincirinden doğan bu anlama **istilahi** anlam denmektedir. Fitne kelimesi ve türevlerinin, genel olarak, hadislerin etkisiyle zaman içerisinde kazandığı istilahi anlam vardır. Ancak bu noktada da ulema, ittifak halinde değildir(1, 12).

Fitne kelimesinin tek bir tanımının yapılamamasının sebebi, kelimenin çok geniş bir anlam kümesine sahip olması ve nispet edilen varlık alanının **Allah, insan ve şeytanla** alakalı olmasından dolayıdır.

Fitne kelimesi; Allah ile ilgili olduğu zaman(“Allah’a nispet edildiği zaman”), **“lehlere ya da aleyhlerine olmak üzere, kulların iyi ya da kötü şeylerle denenmeleri”, “sınavı”;** beşerle ilgili olduğu zaman(beşerden kaynaklandığı zaman) **“her türlü kötülük”, “ayartma”, “manevi çöküntüye uğrama”, “baskı”, “dînî-siyasî, sosyal kargaşa ve kaos” ve şeytanla ilgili olduğu zaman “saptırma”** anlamlarına gelmektedir(1, 2).

KURAN’DA, FİTNE KAVRAMININ İLGİLİ OLDUĞU DİĞER KELİMELER

Çok geniş bir anlam kümesine sahip olan fitne kelimesinin, hemen hemen her alt anlamına tekabül eden başka kelimeler, sözlüklerde ve Kuran’da mevcuttur. Kuran’da bu kelimeler, kendi dar anlamları ile ilgili kullanılırken; fitne kelimesi, her bir kelimeyi kuşatacak şekilde kullanılmaktadır. Bu nedenle fitne kelimesinin meydana getirdiği semantik alanda, bu kelime grupları ile kurulan ilişki, çok karmaşıktır.

Belâ-İbtîlâ, İmtihan, Musibet, Zulüm, Ezâ, Fesâd, Tefrika, İdlâl ve Dalâlet, İğvâ, Azâb kavramlarının, **fitne kelimesinin** ihtiva ettiği anlamlarla doğrudan ilişkileri vardır. Bunların dışında, **Darrâ, be'sâ, şer, hızy, dâire, kâria** kelimelerinin **bazı kullanımları, fitnenin "belâ ve musîbet" anlamıyla; habâl kelimesi, fitnenin, "bozgunculuk" anlamıyla, mecnûn kelimesi fitnenin "delilik" anlamıyla; ihrâk kelimesi, fitnenin "yakmak" anlamıyla; ricz, 'ikâb kelimeleri, fitnenin "azap" anlamıyla; sadd kelimesi, fitnenin "haktan saptırma, engelleme, alıkoyma" anlamıyla** ilişkilidir(1, 2, 6).

VAHİY SURECİNDE FİTNE KAVRAMI

Fitne ile ilgili âyetler, nüzul sürecine bağlı olarak incelendiğinde, hem Mekke'de hem de Medine'de nazil olmuşlardır. Fitne ve türevlerinin yer aldığı ve Mekke'de ilk nazil olan ayet, 68 Kalem Sûresinin 6. Ayetidir(1,7). *Fitnenin 'imtihan, sinama', 'baskı, zulüm, işkence', 'saptırma, ayartma, ayartma' anlamları, hem Mekkî ve hem de Medenî sûrelerde yer almaktadır. 'Fesat, kargaşa, karışıklık çıkarma', 'belâ, musibet' anlamları, Medenî âyetlerde; 'azap, yakılma, ateşe atılma' anlamları ise, Mekkî âyetlerde yer almaktadır(1,7). Medenî âyetlerde, Müslümanlar için fitnenin çok büyük bir tehlike olduğuna özellikle dikkat çekilmektedir(17/73; 6/23; 29/2, 3, 10; 2/102, 191,193, 217; 8/25, 28, 39, 73; 3/14; 6/5; 4/91, 101; 57/14; 24/63; 22/11, 53; 64/15; 5/49, 71, 9/48, 49, 126).*

Fitne kavramı Mekke'de, daha çok ferdî sıkıntı ve bunalımla ilgili olarak; Medine döneminde ise değer, iman ve zihniyet değişimi, dönüşümü ve hâkimiyet mücadelesi ile ilgili olarak kullanılmaktadır.

Fitne kelimesi, “Allah yolundan alıkoyma”, “insanları saptırmaya çalışma” anlamlarında, hem Mekkî ve hem de Medenî âyetlerde yer alırken(37/162; 5/49; 7/ 27). *'Fesat, kargaşa, karışıklık çıkarma', 'belâ ve musîbet' anlamlarında fitne kelimesi, Medenî sûrelerde geçmektedir(33/14; 9/47-48; 3/7; 5/71; 8/25; 24/63; 22/11) (1,2).*

FİTNE KAVRAMININ DÖRT BOYUTU

Kur'an'da fitne kelimesi; *Allah, insan ve şeytanla* alâkalı olarak *üç varlık alanı* ile ilgili kullanılmaktadır. Üç varlıkla ilgili kullanıldığında fitnenin çok geniş olan anlam kümesi, kullanıldığı varlıkla ilgili olarak genel anlam kümesinin bir alt anlam kümesi olarak sınırlandırılmaktadır. Bu durumda fitne kelimesi; Allah'a nispet edildiği zaman “lehlere ya da aleyhlerine olmak üzere, kulların iyi ya da kötü şeylerle denenmeleri”, “imtihan edilmeleri”, “beşerden kaynaklandığı zaman, “her türlü kötülük”, “ayartma”, “manevi çöküntüye uğramaları”, “baskı”, “dînî-siyasî, sosyal kargaşa ve kaos” ve şeytandan kaynaklandığı zaman da “saptırma” anlamına gelmektedir(1,2).

Fitne kelimesinin gerek sözlük anlamları, gerek Kur'an'da geçen anlamları ve gerekse ıstılahı anlamı göz önüne alındığında **fitne kelimesi, Allah, insan, şeytan ve değişik imtihan konu-**

larının yer aldığı dört boyutlu bir uzayda, her boyutu birbiri ile bağlantılı bir “anlam alanı” oluşturmaktadır.

Fitne kavramının anlam alanının dört boyutlu bir yapı olduğunu göz önüne aldığımızda fitne sistemini, şöyle formüle edebiliriz:

İmtihan eden: Allah

İmtihan edilen: İnsan

İmtihan konuları/araçları: Nimetler ve külfetler

İmtihanda saptırıcı, kafa karıştırıcı unsurlar: İblis, cin ve “insan şeytanları”

İmtihan sonucu: Ödül ve ceza

Fitnenin son bulması: Tüm dünyanın İslâmlaştırılması

(2 Bakara 193, 8; Enfal 39, 72-73).

FİTNE KAVRAMININ ALLAH BOYUTU: ALLAH'IN İMTİHAN ETMESİ

Genel olarak imtihan, “*kabiliyeti ölçmek için yapılan yoklama*”, “*kişinin mânevi direnme gücünü ortaya koyan zor durum*” anlamına geldiğine göre, Allah’a nispet edilen fitne kelimesi, ödül ve ceza için bir arındırma, ayırıştırma mekanizmasıdır. Kur'an'da da, en çok bu anlamda kullanılmaktadır(1).

İnsanlık, değişik fitnelerle sürekli ve karmaşık bir denemeye tâbi tutularak, tekâmüle doğru yol alması istenmektedir. Ayırık otlarının, zehirli unsurların, hastalıklı yapıların arındırılarak, ayırıştırılarak insanlığın tekâmül etmesi, olgunlaştırılması, daha sağlıklı ve sıhhatli bir yapıya kavuşturulması ve bu imtihan karşısında takındığı tutum ve tavra göre ödüllendirilmesi için fitne bir sistem olarak ortaya konmuştur. Bu imtihan, bazen nimetle, bazen de külfetle gerçekleştirilmektedir.

Allah, her şeyi bir kanuniyete göre yaratmıştır. *Sünnetullah* diye isimlendirilen bu ilâhî yasa, değişmezdir (17 İsrâ 77; 33 Ahzâb 38; 48 Fetih 23). Kâinattaki her şey ve her canlı bu yasaya tâbidir. *Fitne sistemi, bu genel sistem içerisinde, insanların arındırılması, ayırıştırılması ve bu arındırma ve ayırıştırmanın sonucuna göre ödüllendirilmesi ile ilgili özel bir alt sistem, özel bir alt yasa olarak var kılınmıştır:*

“Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyerek imtihan etmekteyiz ve siz bize döndürüleceksiniz.” (21 Enbiya 35).

İmtihan bir ayırıştırma olduğuna göre imtihanın şartları; *“Andolsun, biz sizi bir parça korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele.”*(2 Bakara 155) ayetinde belirtildiği gibi, insan için özel anlam ve ağırlığı olan, sevgiyle bağlandığı, sevdiği onun için fedakârlık ettiği, hatta hayatını ortaya koydu-

ğu alan ve konularla ilgilidir. *İnsanın tâbi tutulduğu imtihan mal, mülk, makam, rızık, evlat, eş, dost, akraba, kavim, sağlık, ölüm, hastalık, musibet, yokluk, düşman tasallutu gibi hem nimet, hem de külfet şeklinde ortaya çıkmaktadır.* Fitne kapsamında insanın tâbi tutulduğu/tutulacağı alan ya da konuların bilinmesi ve göz önüne alınması, imtihanın başarılıabilmesi için önemlidir.

FİTNEİN İMTİHAN EDİLEN BOYUTU: İNSANLAR

Tevhid dinine göre, bu dünya - öteki dünya denkleminde; bu dünya, öteki dünyanın *tarlası* olarak vardır. Dolayısıyla bu dünyada, insanların yapıp ettiklerinin karşılığında öteki dünyada gidip yaşayacağı mekân, ya cennet, ya da cehennemdir. *İşte İlâhi denkleme, Sünnetullah'da, fitne sistemi, bir yol ayırımı olup, iman edenle etmeyeni, samimi olanla olmayanı, sebat edenle etmeyeni, dürüst olanla olmayanı, zalimle mazlumunu, âdil olanla zalim olanı, Hak ile batılı, doğru ile yanlış, temiz ile pisi, hak yolda olanla olmayanı, ihlaslı olanla olmayanı, kalbinde hastalık olanla olmayanı, dünyevileşenle dünyevileşmeyi, muttaki olanla olmayanı, saf altınla cürufu/posayı birbirinden ayıran bir kavşak noktasıdır. Bu ayırıştırma işleminde şeytan, katalizör olarak görev icra etmektedir.*

Peygamber olsun olmasın, iman etmiş olsun ya da olmasın tarih boyu herkes bu temel yasaya tâbi olmuştur ve tâbi olacaktır (2 Bakara 214; 3 Âl-i İmran142; 29 Ankebut 2-5). İmtihan, insan iradesinin test edilmesidir; insanın özgür iradesi ile yapacağı/yaptığı bir tercihle alâkalı olarak tâbi tutulacağı ödül ve ceza sisteminin açığa çıkmasıdır. ***Allah, her türlü alternatifini yaratandır. İnsan ise yaratılanlar arasında tercih yapandır*** (3Âl-i İmrân 265; 4 Nisa 79; 30 Rûm 41; 42 Şura 30). O nedenle, hikmeti farklı olmakla beraber peygamberler dâhil herkes bu sisteme tâbidir.

Bu çerçevede Kur'an ayetleri incelendiğinde, Âlemlerin Rabbi olan Allah, Peygamberlerinden aşağıya insana doğru bir *arındırma sistemi* ortaya koymuştur. Buna göre Kur'an'da yer aldığı şekliyle, fitne sisteminde, imtihana tâbi olanları aşağıdaki gibi tasnif edebiliriz:

İnsanların imtihan edilmesi

- Genel olarak tüm insanların imtihan edilmesi
- Özel olarak Müminlerin imtihan edilmesi
- Özel olarak Kâfirlerin imtihan edilmesi

Peygamberlerin imtihan edilmesi

- Hz. Davut(38 Sad 24-25)
- Hz. Süleyman(38 Sad 34-39)
- Hz. İbrahim(2 Bakara 124)
- Hz. Musa (20 Taha 40; 28 Kasas 14-28)
-

Bazı Topluların İmtihan Edilmesi

Semûd kavminin imtihan edilmesi

İsrâiloğullarının imtihan edilmesi

- *Firavun'un kavminin imtihan edilmesi*
- *Hz. Musa'nın kavminin imtihan edilmesi*

DİN KAVRAMININ ALTI BOYUTU VE FİTNE SİSTEMİ

Din, İslâmî terminolojide *anahtar/odak* kavramlardan birisidir. *Din* kelimesi, dil yönünden incelendiğinde; *baş eğmek, itaat etmek, hakkını almak, ödünç almak, borç almak, borç vermek, adet edinmek, baş eğdirmek, zorlamak, hesaba çekmek, idare etmek, ceza veya mükâfat vermek ve hizmet etmek* gibi anlamları bulunmaktadır (3,4,13,14). Kur'ân-ı Kerim'de *dinin bütün bu anlamları* birbiri ile bağlantılı kullanılmakta ve 6 boyutlu bir yapı tanımlanmaktadır:

1. *Yüce egemenlik sahibinden gelen üstünlük ve galibiyet: Allah.*
2. *Yüksek hâkim otoriteden gelen değerler sistemi: Tevhidî Değer Sistemi.*
3. *Yüksek hâkim otoriteden gelen değerler sistemi çerçevesinde fitrat üzerine inşa edilen 'fikrî ve amelî nizam'.*
4. *Yüksek egemenlik sahibinin verdiklerine karşı 'kendini borçlu hissedip boyun eğmek', 'O'na itaat etmek', 'tapınmak', 'hizmetkârlık yapmak'.*
5. *Yüksek otorite sahibinden gelen değerler sistemini benimseyip, hayata aktaran insan topluluğu: 'Millet'/'Ümmet'.*
6. *Yüksek otorite tarafından vazedilen nizama uymaya ve ihlâsla bağlanmaya karşılık bu yüksek otoritenin verdiği "mükâfat veya karşı gelmek sebebiyle isyan etmeğe verdiği ceza": Cennet, Cehennem.*

Kur'ân-ı Kerim'de *Din* kelimesinin bu anlam boyutları ayrı ayrı kullanıldığı gibi, altı anlamı bir arada olacak şekilde de kullanılmaktadır (1 Fatıha 1-7; 3 Âli İmran 19,64, 85, 110; 5 Maide 44-51; 8 Enfal 39; 9 Tevbe 29-33; 16 Nahl 36; 21 Enbiya 92, 93; 36 Yasin 60, 61; 40 Mümin 26; 10 Yunus 104-106; 110 Nasr 1-3)(13).

Kur'an'da *Tevhid dini*, bu altı boyutu ile tanımlanmaktadır. Hz. Peygamber Tevbe sûresinin 31. Âyetini okuyup aşağıdaki şekilde yorumlarken, din kelimesindeki 6 anlamın nasıl bir bütünlük içerisinde olduğunun da güzel bir örneğini vermiştir: *"Aslında onlar(Hristiyanlar), bunlara (ruhbanlarına) tapınmadılar, ancak bunlar (Allah'ın haram ettiği bir şeyi) kendileri için helâl kılınca hemen helâl addediverdiler, (Allah'ın helâl kıldığı bir şeyi de) kendilerine haram edince hemen haram addediverdiler"(15).*

Dolayısıyla bu altı boyuttan herhangi birinin inkârı, reddi, önemsiz kılınması; dini, **tevhid dini olmaktan çıkarmakta, şirk dini/seküler din haline** dönüştürmektedir. *Dini, sadece Allah ile kul arasında namaz, oruç, hac, zekât, dua ve zikir boyutlu olarak tanımlayıp onu, ferdin kalbine, vicdanına, evine ya da mabedine hapsetmek, bireysel hayattan toplumsal hayata, ekonomik hayattan ceza hukukuna kadar her alandan tasfiye etmek, günlük hayatın her sahasını tanzim etmesine karşı çıkmak, tevhid dinini parçalayıp yeni bir din inşa etmek demektir. Böyle bir din, seküler din olup, Kur'an'a göre şirk dinidir.*

İşte Allah' a nispet edilen fitne kelimesi, insanların dinin altıncı boyutu(ödül ve ceza sistemi) ile ilgili bir arındırma ve ayrıştırma mekanizmasıdır.

HZ. DAVUD'UN İMTİHAN(FİTNE) EDİLMESİ

Kuran, bize Hz. Davud(38 Sad 24-25), Hz. Süleyman(38 Sad 34-39), Hz. İbrahim(2 Bakara 124) ve Hz. Musa'nın(20 Taha 40; 28 Kasas 14-28) fitne kavramı kapsamında özel bir imtihana tabi tutulduklarını haber vermektedir. *Bu peygamberlerin fitneye tabi tutuldukları konular, genellikle, insanların en çok zaaf gösterdikleri alanlarla ilgilidir. Dolayısıyla Allah, bu peygamberler üzerinden bizleri eğitmekte ve yol göstermektedir. Peygamberlerin fitne kavramı kapsamında imtihana tabi tutulmalarına bu açıdan bakılmalıdır.*

HZ. Davud Ve İki Davacı: “Hasım Kıssası” Ya da “Yargısız İnfaz” Girişimi

Hz. Davud, önemli bilgilerle donatılmış peygamberden biridir. Gençlik yıllarında Talut'un ordusunda Calut karşı savaşmak üzere yer almış ve Düşman komutanı Calut'u öldürmüştür(2 Bakara 249-251). Allah, Davud'a “**mülk/iktidar**”, “**hikmet**”, “**Hitabet gücü**” ve “**Kitap vermiştir**”, Zebur, (4 Nisa 163; 17 İsrâ 55; 38 Sad 18-20). Hz. Davud'un düzenli zikir yapması ve yaptığı zikre, “dağların ve kuşların iştirak etmiş olması”, ona has bir özelliktir(34 Sebe 10, 38 Sad 18-19). Hz. Davud'a, “**demir madenini işleme, şekillendirme**” (“**askeri zırh yapma**”), güç ve yeteneği verilmiştir(34 Sebe 10-11).

Peygamber ve Hükümdar olan Hz. Davud, ibadet ve zikir ile meşgulken, her türlü güvenlik duvarını aşarak yanına girebilen(38 Sad 21) iki kişiyi, karşısında görünce tedirgin olmuş, korkmuştur(38 Sad 22). 38 Sad 22. Ayetinde geçen iki şahıs, sıradan iki kişi olmayıp çok özel özellikleri olan iki insan olmalıdır. Sıradan iki insana benzememektedirler. Çünkü kullandıkları ifadeler, özel, yoğunluklu, yol gösterici ve eğitici.

Calut gibi bir zalimi, gençliğinde öldürebilen bir kahraman olan Hz. Davud, çok yüksek olan güvenlik duvarını aşıp yanına gelebilen bu iki yabancidan “korkmuştur”/“telaşlanmıştır”. Belki de yanına nasıl ulaşabildiklerinin şokunu yaşamıştır.

Buradan çıkarılabilecek önemli bir ders, hiç kimse, gücü, kuvveti ne olursa olsun kendini mutlak güvende hissetmemelidir. “Barış dönemlerinin geçici dönemler olduğunu unutmamalıdır.” Gururlanmamalı, kibirlenmemelidir. “Artık bundan sonra bu ülkede darbe ol-

maz diyenler”, “kafanızdan komploları atın”, ”siz hala oralarda mısınız diyenler”, hiç beklenmedik bir anda başlayan Taksim Gezi Parkı olaylarını ve beraberinde gelen Kadife Darbe sürecini ve 15 Temmuz İhanet hareketini, bu açıdan bir kez daha değerlendirip kendi muhasebelerini iyi yapmalıdırlar.

“İki davacı” olduğunu söyleyenler, aralarındaki davanın ne olduğunu söylemeden, *“birimiz diğerimize haksızlıkta bulundu”(38 Sad 22) diyerek; “hak ile hükmetmesini”, “zulme sapsamasını”, “kendilerini doğru yolun ortasına yöneltip iletmesini”* Hz. Davud’dan istemişlerdir. Bu ifadeleri ile bu iki yabancı, adeta, Hz. Davud’u uyarmakta, yol göstermekte, eğitmekte ve de imtihan etmektedirler. Aralarındaki meseleyi, bu ifadelerden sonra açıklamışlardır.

38 Sad 23. Ayete göre gelen iki yabancı, birbirinin *“kardeşidir”*. Kardeşlerden birinin *“99, diğerinin tek bir koyunu vardır”*. Dava konusunu anlatan, tek koyunu olan kardeştir. 99 koyunu olan kardeş, tek koyunu olan kardeşinden, bu tek koyunu da almak istemiş ve onu konuşma tarzı ile de etkilemiştir. Tek koyunu olan kardeşin meseleyi, Hz. Davud’a getirmiş olmasından, kardeşinin kararından tam emin olamadığı ve kararsızlık yaşadığı anlaşılmaktadır.

Hz. Davud, tek koyun sahibi olan kardeşin dava konusu ile ilgili bu açıklamasından sonra, 99 koyun sahibini dinlemeden kararını verip hemen açıklamıştır:

“(Davud) Dedi ki: «Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir.

Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak) lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip de salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır.»”... (38 Sad 24).

38 Sad 24. Ayetinden aşağıdaki hükümleri çıkarmak mümkündür:

1. Malı gücü çok yüksek olanların, malı gücü yerinde olmayan ya da zayıf olanların servetlerini ellerinden almak istemeleri zulümdür. *Dolayısıyla tekelleşme, kartelleşme, gayri İslami bir ekonomik model olup zulüm mekanizmasıdır. Bugün, Küresel sermaye ile işbirliği içerisinde olan “İstanbul Sermayesi”, “Anadolu sermayesini” yok etmek istemektedir. 15 Temmuz İhanet Hareketinin böyle bir boyutu da vardır.*

2. Ayette geçen **“halitlardan”** ifadesi, sadece “ticari ortak” olmayıp *“bir toplum içinde yaşayan insanlar, dostlar, kardeşler, arkadaşlar, yoldaşlar manasına”* da gelmektedir(16). Dolayısıyla bir toplum içerisinde var olan insanlar, genel olarak , *“birbirlerinin haklarına tecavüz ederler.”* Ancak bu genel tutum ve tavır içerisinde bulunmayan, böyle bir tavır sergilemeyen insan unsuru, **“iman edip de salih amellerde bulunanlardır.”** Ancak **“onlar da toplum içerisinde çok azdırlar.”**

3. Hz. Davud, davalılardan birini dinlemiş; diğerine hiçbir şey sormadan, ona konuşma fırsatı vermeden, iddia sahibinin doğru söyleyip söylemediğini araştırmadan, delil istemeden, acele ile kararını vererek “yargısız infaz” girişiminde bulunmuştur.

Hz. Davud, hükmünü verdikten sonra, iki davalının durumunun ne olduğu ve ne tepki verdikleri açık değildir. Hz. Davud’un kararından sonra olağan dışı bir şeylerin meydana geldiği söylenebilir. Nitekim olağan dışı bir şey olmuş olmalı ki ayetin devamında; *“Davud, gerçekten bizim onu **denemedен**(fitne) geçirdiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma diledi ve rükû ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü.”* (38 Sad 24) denmektedir. Seyyid Kutba göre; *“Muhakemenin bu safhasında o iki şahıs gözden kaybolmuşlardır. Bunlar Hz. Davud’u denemek için gelen iki melekti”(17).*

Hz. Davud iki davalı ile kendisinin bir fitneye(imtihana) tabi tutulduğunu ve yargılamada yanlış bir yol izlediğini anlayarak bağışlanma dilemiş olması; **Allah’ın da, “Böylece onu bağışladık.”**(38 Sad 25) demiş olması, yanlışlığın tasdik edilmesi manasına gelmektedir. Devamında gelen ayet, Hz. Davud’un karar vermede yanlış yol izlediği olgusunu, kuvvetlendirmektedir:

“Ey Davud, gerçek şu ki, biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Öyleyse insanlar arasında hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah’ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah’ın yolundan sapanlar, hesap gününü unutmalarından dolayı onlar için şiddetli bir azab vardır.” (38 Sad 26).

Ayette; 1- Yeryüzünde onun bir halife olduğu hatırlatılıyor, 2- “İnsanlar arasında hak ile hükmetmesi” emrediliyor, 3- “Hevaya uymaması” hatırlatıldıktan sonra hevaya uymanın “Allah’ın yolundan saptıracağı” konusunda uyarılıyor, 4- Allah’ın yolundan sapmanın ana nedeninin *“hesap gününü unutma”* olduğu belirtiliyor. 5- **Hesap gününü unutup hevaya uyup Allah yolundan sapanlar için “şiddetli bir azabın olduğu” hatırlatılarak Hz. Davud ikaz ediliyor.**

“İki davalı” meselesi ile ilgili ayetlerinde devamında, “gökyüzü, yeryüzü ve ikisi arasında bulunan şeylerin **batıl olarak** yaratılmadığına” ilişkin daha genel **ilahi kanuniyete vurgu yapılmaktadır**(38 Sad 27). Bunun anlamı, Fıtrat düzeninde Kâinata hak ve adalet merkezli bir düzenin var olduğudur. Dolayısıyla yapılan işlerde, verilen kararlarda, bu düzeni bozacak hiçbir şey yapılmamalıdır. **Ayete göre bu düzeni, “iman edip salih amellerde bulunanlar” korur; diğerleri ise, ifsad eder.** O nedenle “İslah edicilerle” “müfsidler”, “muttakiler ile facirler” Allah indinde bir değildir(38Sad 28). Allah’a nisbet edilen Fitne sistemi, bu ayrışmayı, arınmayı sağlamaktadır

Bugün millet olarak çekilmek istenilen sosyolojik kaostan bu ülkeyi kurtarabilecek olanlar, **“iman edip salih amellerde bulunanlar”dır.**

İki Davalı Kıssasının son ayetinde muhatap, Hz. Muhammed(sas) olup kendisine indirilen Kuran ayetleri üzerinde, *“temiz akıl sahiplerinin” “düşünmesi” ve “öğüt almaları”* gerektiği belirtilmektedir(38 Sad 29).

HZ. MUSA'NIN İMTİHAN EDİLMESİ(FİTNE): “YARGISIZ İNFAZ”

Hız. Musa'nın mücadelesine Kuran'da geniş yer verilmektedir. Burada, fitne ile ilgili imtihan bağlamında “Kavga Eden İki Adam Kıssası” ve Hz. Harun İle arasında geçen bir olay ele alınacaktır.

“Kavga Eden İki Adam”, Hz. Musa ve “Yargısız İnfaz”

Kur'an, “*erginlik çağına/”yiğitlik çağına”* ulaşır olgunlaşmış olan Hz. Musa'ya, Allah'ın “*hüküm, hikmet” ve “ilim vererek”* ödüllendirdiğini belirtmektedir (28 Kasas 14). Bundan sonraki ayette ise, Hz. Musa'nın şehirde kavga eden, birisi kendi kavmi İsrail oğullarından, diğeri de, Firavun'un kavmi Kıptilerden olan iki kişinin kavgasına müdahale ederek Kıptilerden olan şahsa bir yumruk vurarak onu öldürmüştür(28 Kasas 15).

Kendisine *ilim, hikmet ve hüküm verilmiş olan Hz. Musa'nın* ilk yapması gereken iş, kavga eden tarafları ayırır, tarafları dinlemek, sonra da kararını açıklayıp gereğini yapmak şeklinde bir arabuluculuk/hakemlik yapmak olmalıydı. Ayete göre, Hz. Musa, böyle davranmadı; hiçbir sorgulama yapmadan, kendi kavminden olana yardım ederek *Kıpti'yi bir yumrukla öldürmüş*, yani “*yargısız infaz”* yapmıştır.

İlim, hikmet ve hüküm sahibi olan Hz. Musa, bir an için, muhtemelen, İsrailoğullarının maruz kaldığı zulme karşı duyduğu öfkenin ve “heyecanlı kişiliğinin” tesiri altında kalarak yanlış bir tutum, tavır ve davranış sergilemiştir.

Hız. Musa, yaptığı davranışın yanlış olduğunu hemen anlamış ve “***Sonra da: «Bu şeytanın işindedir; o, gerçekten açıkça saptırıcı bir düşmandır»***” (28 Kasas 15) demiştir. Yaptığı bu hatadan dolayı; «***Rabbim, gerçek şu ki, ben kendi nefsim zulumettim, artık beni bağışla.»*** diyerek Allah'tan af dilemiş(28 Kasas 16); Allah da, onu bağışlamıştır(28 Kasas 16). Allah'ın kendisini bağışlaması üzerine, Allah'a «***Rabbim, bana verdiğin nimetler adına, artık suçlu-günahkârlara destekçi olmayacağım.»*** (28 Kasas 17) sözünü vermiştir.

Bugün 15 Temmuz Askerî Darbe Girişimi sonrasında, darbecilerle ilgili başlatılan temizlik operasyonlarında, “Açığa Alma, Tutuklama ve İhraçla” ilgili işlemlerde, Hz. Musa gibi davranılmakta, gerekli belge, delil ortaya konmadan, muhataplar yargılanmadan öfke ile cezalandırılmaktadır. “At izi, it izine karıştırılmaktadır”.

Bir gün önce Hz. Musa'dan yardım isteyen, kendi kavminden olan şahıs, ertesi gün bir başka Kıpti ile kavga ederken gene Hz. Musa'dan yardım istemesi üzerine

“Musa, ona: «***Sen gerçekten açıkça bir azgınsın.»***” (28 Kasas 18) demiştir.

Ancak ,«***Sen gerçekten açıkça bir azgınsın.»***” dediği, aynı “***suçlu-günahkâra”*** gene “***destekçi olmağa”*** kalkmıştır (28 Kasas 19). Bunun üzerine, Kıptilerden olan Şahıs, “***«Ey Musa, dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun, ıslah edicilerden olmak/ ara buluculardan olmak istemiyor-***

sun.»(28 Kasas 19) uyarısında bulunarak; yaptığı işin, adeta **“yargısız infaz”** olduğunu, **“zorbalık olduğunu”** hatırlatmak istemiştir.

Hız. Musa, ikinci günde karıştığı olayın devamını getirememiştir. Çünkü birinci gün öldürdüğü adamdan dolayı sarayda, kendisi hakkında ölüm kararı vermek üzere bir toplantı yapıldığı haberi, **“Şehrin öbür yakasından koşarak gelen bir adam”** tarafından kendisine ulaştırılmıştır. Haberci, şehri terk etmesinin yararlı olacağını ona söylemiştir (28 Kasas 20).

Hız. Musa, Hız. Harun Ve “Yargısız İnfaz” Girişimi

Hız. Musa, kavmini Mısırdan çıkarıp Firavun’un zulmünden kurtardıktan sonra yerine vekil olarak Hız. Harun’u bırakarak Allah ile buluşmak üzere 40 günlük bir inzivaya çekilmiş ve yerine Hız. Harun’u vekil olarak bırakmıştır. Hız. Musa, Allah ile buluştuğunda kavminin Allah tarafından imtihana tabi tutulduğunu ve Samiri’nin kavmini saptırdığını öğrenmiştir. Büyük bir öfke ve üzüntü içerisinde kavminin yanına geri döndüğünde kavminin ona, **«Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden dönmedik. Samiri bizi yanılttı»** cevabı üzerine; Hız. Musa, öfke ile elindeki kutsal emir yazılı levhaları bırakarak kardeşinin üzerine yürümüş, onu saçından sakalından yakalayarak; **«Ey Harun». «Onların saptıklarını gördüğün zaman seni (onlara müdahale etmekten) alıkoyan neydi?» «Niye bana uymadın, emrime baş mı kaldırdın?»** (20 Taha 92) diyerek suçlamış ve hırpalamıştır.

Hız. Musa, kavminin bu duruma niçin düştüğünü, neler olduğunu, vekil bıraktığı Hız. Harun’a sormadan, onun ile konuşmadan, doğrudan doğruya onu suçlayarak üzerine yürümüş, saçını başını yolmaya başlamıştır. Bunun üzerine Hız. Harun, kardeşi Hız. Musa’ya; **«Annem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte sayma(7 Araf 150); “sakalımı ve başımı tutup-yolma. Ben, senin: - “İsrailoğulları arasında ayrılık çıkardın, sözümü önemsemedin” demenden endişe edip korktum.»** (20 Taha 94) şeklinde cevap vererek onu itidalli davranmaya davet etmiştir.

Gerçekte Hız. Harun, üzerine düşen sorumluluğu, gücü oranında yerine getirmiş; fakat başaramamıştır(20 Taha 90). Taha 90 Ayetinin yeminle başlamış olması, Hız. Harun’un üzerine düşen sorumluluğu gereğince yerine getirdiğinin bir ölçüsüdür. Hız. Harun’un açıklamasına rağmen kavminin cevabı; **«Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzağıya) karşı bel büküp önünde eğilmekten kesinlikle ayrılmayacağız.»** (20 Taha 91) şeklinde çok sert ve kesin olmuştur.

Adaletsiz bir şekilde kardeşini suçladığını ve hata yaptığını anlayan Hız. Musa, kendisinin ve kardeşinin af edilmesini Allah’tan istemiştir(7/151). Gerçekte **ilim, hikmet ve hüküm sahibi olan Hız. Musa’nın yaptığı iş, yargısız infaz girişimidir.**

HZ. MUSA'NIN KAVMİNİN İMTİHAN EDİLMESİ(FİTNE)

Toplumsal Değişimin Tedriciliği

İsrailoğulları, Mısır'da Firavunların zulmü altında yaklaşık 250 yıl civarında köle olarak yaşamışlardır. O dönemdeki inanç sistemleri açık değildir. Ancak Mısır'daki hayat tarzından çok etkilenmiş olmaları gerekir ki; Hz. Musa'nın verdiği mücadeledeki mucizeleri görmüş ve yaşamış olmalarına rağmen, Kızıldeniz'i geçtikten sonra, putlara tapan bir kavimle karşılaştıklarında, Hz. Musa'dan kendilerine de tapınacakları putlar yapmasını istemişlerdir (7 Araf 138). Bunun üzerine Hz. Musa, onlara geçmişte gördükleri zulümleri ve Allah'ın bahsettiği nimetleri hatırlatmış ve tekrar cahiliyeye dönmeme noktasında onları uyarmıştır(7 Araf 139-141).

Buradan çıkarılacak en önemli ders; toplumsal değişimin, tedrici, uzun vadeli ve zorlu bir yolculuk olduğu gerçeğidir. İnsanlar, yıllar içerisinde kazandıkları inançlarını, alışkanlıklarını, örf, adet ve geleneklerini *ani bir şekilde bırakamaz ve değiştiremezler.*

Şahit oldukları bunca mucizeye rağmen İsrailoğullarının, şuur altındaki câhilî inanç ve yaşam biçimlerini, kısa zamanda değiştirememelerinin sebebi budur.

Kavminin kısa bir müddet önce kendilerine putlar yapmasını istediklerini bildiği halde Hz. Musa, toplumsal değişimin *tedrici değişim* boyutunu göz önüne almayarak, Allah ile görüşmek için *çok acele etmiştir*. Nitekim Allah, buluşma anında kendisine; «*Ey Musa, seni kavminden çabucak ayrılıp gelmeye sevk eden nedir?*» (20 Taha 83) sorusunu yöneltmiştir. Hz. Musa, kavminin durumundan emin olarak, Allah'a; «*Onlar arkamda izim üzerindedirler, benden hoşnut kalman için, sana gelmekte acele ettim Rabbim.*» (20 Taha 84) şeklinde cevap vermiştir. Bunun üzerine Allah'ın kendisine; «*Biz senden sonra kavmini deneme (fitne)den geçirdik, Samiri onları şaşırıp-saptırdı.*» (20 Taha 85) şeklinde verdiği cevap, hem kendisinin, hem de kavminin imtihana tâbî tutulduğunun ifadesidir. Hz Musa açısından bu, aynı zamanda bir eğitimidir. Dersin konusu; *bireysel ve toplumsal değişimin tedriciliği ve uzun vadede gerçekleşmesidir.*

Dikkat edilmesi gereken nokta, Hz. Musa, Allah ile görüşmek için randevu talep ettiğinde, kendisine, talebin hemen ardından randevu verilmemiş, araya 40 günlük bir sürenin konmuş olmasıdır(7 Araf 142).

Bunun sebebi ve hikmeti nedir? Ne olabilir?

Bir ihtimal, Hz. Musa'nın, Allah ile konuşma anına/buluşma anına ruhsal olarak hazırlanması gerekmektedir. Verilen süre bununla ilgili olabilir. Nitekim Hz. Musa, «*«Kaviminde benim yerime geç, ıslah et ve bozguncuların yolunu tutma»*»(7 Araf 142) diyerek kendi yerine kardeşi Harun'u vekil tayin edip, kavminden ayrılıp inzivaya çekilmiş; ibadet ederek kendisini büyük buluşmaya hazırlamıştır(18,19). **İkinci ihtimal**, Hz. Musa'nın kavmi, imtihana tâbî tutulacaktır. Bu imtihanın sonuçlarının tezahürü için bir süreye ihtiyaç vardır. **Üçüncü ihti-**

mal, hem birinci, hem de ikinci ihtimalin birlikte var olmasıdır. Üçüncü ihtimalin olması, daha kuvvetlidir. En doğrusunu Allah bilir.

Toplumsal değişimin tedriciliğinden dolayı İsrailoğullarının tâbî tutulduğu imtihanın sonuçlarının tezahür etmesi ve hayata fiilen yansımaları için 40 günlük bir süre yeterli olmuş olabilir. Nitekim bu sürede Hz. Musa'nın kavmi, Samiri'nin kurduğu tuzağa düşmüştür. Kavmi, Hz. Musa'nın kendilerine yaptığı tebliğin muhtevasını unutarak **“Samiri'nin altın buzağısını”** ilâh olarak benimseyip, ona ibadet etmişlerdir(7 Araf 148). Ancak, sonra yaptıklarından pişman olmuşlar ve Allah'tan af dilemeye başlamışlardır(7 Araf 149).

Görülebileceği gibi, iman dairesinden, cahiliye ya da inkâr dairesine; cahiliye ya da inkâr dairesinden, iman dairesine geçiş, ani ve sancısız olmamaktadır. Hz. Musa'nın kavminin yaptıklarından pişman olması ve af dilemesi, bunu göstermektedir. Kavim, çok ciddi bir gelgit yaşamıştır. **İster beşeri olsun, ister olmasın bütün sistemler, “hal değişiminde” “geçici bir rejim” yaşarlar. Bu bir kanuniyettir.**

O nedenle **“açığa alma, tutuklama ve ihraç etme”** işlemlerinde, toplumsal değişimin yavaş ve tedrici olacağı göz önüne alınmalıdır. Ssağlam belge ve delil olmadan işlem yapılmamalıdır.

Toplumun İçinde Yaşadığı Ortam Ve Değişim

Hz. Musa, Allah tarafından kendisine verilen emirlerle dolu levhaları alarak kavminin yanına, kızgın ve üzgün olarak dönmüş ve onlara sitem ederek Allah'ın azabını hatırlatmıştır(7 Araf 150, 20 Taha 86). Hz. Musa'nın yaptığı bu sorgulamaya karşı kavmi, O'na **“verdikleri sözden kendiliklerinden dönmediklerini, Samiri'nin kendilerini saptırdığını” söylemiştir** (20 Taha 87, 88). *Samiri*, o günün şartlarında, olağanın dışında bir gösteri yaparak; cahiliyenin kirlerini ve paslarını kalplerinden söküp atamamış bir toplumu, etkilemiş ve onları tekrar cahiliye inanç sistemine çekmiştir.

Bu gün, üzerinde durup düşünülmesi gereken en önemli noktalardan birisi de budur. Çevresel etkilerin ve okuyup öğrenilenlerin insan üzerindeki etkileri (yaklaşık %60 oranında) önemlidir. Hz. Peygamberin (sas); **“Her doğan çocuk fıtrat üzere doğar. Sonra anne-babası onu Yahudi, Hristiyan veya putperest yapar...”** (20) *hadisine ve vezirin karısının baskısına karşı Hz. Yusuf'un yaptığı duaya, bu açıdan bakılması gerekmektedir*(12 Yusuf 33).

Sade vatandaşlar, genellikle *olağan üstülüklerle* karşı özel bir zaaf gösterirler. Bu, Kuran'da insanın **heva cephesine** ilişkin bir özellik olarak yer almaktadır. İnsanların, peygamberlerin davetine karşı verdikleri ilk tepkilerden biri, **“Mucize göstermeleri gerekmez mi”** ve **“yanında melek olması gerekmez mi”**? şeklindedir. İşte Samiri de, olağanüstü bir iş yaparak insanın bu zaafını tahrik ederek Hz. Musa'nın kavmini saptırmıştır.

CIA ve MOSSAD'ın yüksek teknolojik imkânlarını kullanarak, kendi insanını dinleten, gözleten; sonra da karşılaştıklarında kalplerini, ruhlarını okuduğu imajı veren bir liderin (F. Gülen),

kendisine tâbî olanlar üzerindeki etkisi, çok büyük olmuştur. Gülen hareketi mensupları, genellikle, liderlerinin “*gaipten haber verdiği*”, “*Mehdi olduğuna*”, “*Allah ve Peygamberle sürekli görüştüğüne*” inanmakta ve liderlerinin “*söylediği her şeyi doğru*” kabul etmektedirler. Bu nedenle, 17-25 Aralık *maliye-polis-yargı darbesi* ve 15 Temmuz *askerî darbe* girişiminden dolayı bu insanların bütün inançlarını, aniden değiştirip gerçekleri görebileceğini sanmak ve buna inanmak yanlış olur.

SEMUD KAVMI'NİN İMTİHAN EDİLMESİ

Hz. Salih'in peygamber olarak gönderildiği Semûd kavmi, Arabistan'ın kuzey-batı kısmında yer alan, günümüzde el-Hicr denilen bölgede-Hicaz ile Şam arasında- yaşamış, Arabistan'ın Âd'dan sonra en yaygın kavmi olarak bilinen eski bir Arap kavmidir(1,10,21).

Kuran Semud Kavminden, Âd kavminden sonra, hemen hemen aynı coğrafi bölgenin “ovalarında”, “bahçelerinde, pınar başlarında, salkımları sarkmış hurmalıklar arasında güven içinde yaşayan”, “konaklar yapan” ve “dağları ustalıklı yontarak evler yapabilen”, “yeryüzünde sağlamca yerleştirilen”, Allah tarafından nimetlendirilen bir kavim olarak bahseder(7/74; 26/141-152). *Yalnız su kaynakları kıt olan bir bölgede yaşamaktadır(22).*

Kuran'da Semud Kavminin geçtiği ayetlere göre, Semud kavminin *iki temel* özelliği vardır. **Birincisi** halk, **Müstekbir** ve **mustazaf** olarak iki ana sınıfa ayrılmış ve müstekbirler, mustazaflara zulmetmektedirler(7/75-76; 11/62). **İkincisi**, Semud kavminin çeteleşmiş olması ve toplum içinde “**Dokuz Farklı Çetenin**”/”**Dokuzlu Çetenin**”(27 Neml 48) var olmasıdır. Ayette geçen “**Tis'atü Reht**” kelimesinin anlamlandırılmasında, müfessirler arasında ihtilaf vardır. Bir kısmı kelimeyi “**dokuz farklı çete**” olarak anlamlandırırken bir kısmı da bu kelimeyi, “**dokuz kişilik özel bir çete**” olarak yorumlamışlardır(16,19). En doğrusunu Allah bilir.

Semud Kavmi'nin ismi, Kuran'da, **7/73-79; 11/61-68; 26/141-159; 27/45-53; 54/23-31; 91/11-15; 14/9; 22/42; 25/38; 38/13; 40/31; 41/13, 17; 50/12; 51/43-45; 69/4, 5; 85/18** ayetlerinde yer almaktadır. Bu ayetlerin analizinden Semud Kavminin fitne kavramı kapsamında imtihana tabi tutulma sebeplerini ve sonuçlarını öğrenebilmekteyiz.

Allah'ı ilah ve rab olarak kabul etmemekten kaynaklanan aşırı sınıfsallaşma, çeteleşme, lüks ve israf içerisinde yaşama ve kirlenmeden dolayı Allah, Hz. Salih'i, Semud Kavmini uyarmak ve doğru yola getirmek üzere göndermiştir.

Genel Olarak Toplumların İmtihan Edilmesi

Peygamberlerin yoluna tabi olanlarla İblis-Tağut'un yoluna tabi olanların birbirinden ayrılması, arındırılması, saflarının berraklaştırılarak cennet veya cehenneme yollanması ile ilgili ilahi denklemde **genel bir imtihan sistemi** mevcuttur. Kuran'da imtihana tabi tutulan birçok kavmin ismi geçmekte ve imtihan sonuçları açıklanmaktadır(14/9; 22/42; 25/38; 38/13; 40/31; 41/13, 17; 50/12; 51/43-45; 69/4, 5; 85/17-8). Ancak bunlardan Semûd kavminin,

İsrâiloğullarının, Firavun'un kavminin ve Hz. Musa'nın kavminin imtihan edilmesi ile ilgili kullanılan kavram, diğerlerinden ayrı olarak **Fitne** kelimesidir. Bu dört kavimle ilgili çok geniş anlamı olan fitne kelimesinin kullanılmasının özel bir yönü olması gerekmektedir.

Peygamberler, kirlenmenin yaygınlaşıp tefessüh boyutuna geldiği, zulmün yaygınlaştığı, sömürü çarkında mağdur ve mazlumların ezildiği dönemlerde insanlığa gönderilmektedir. Peygamberlerin amacı, kalbi, nefsi, gönlü **şirk** bataklığında kirlenmiş, yolunu şaşırılmış olan insanlığın, **şirk** bataklığından kurtarılarak arındırılması, sıratı müstakime çıkarılarak Allah'ın rızasına uygun bir hayatı yaşamasını sağlamaktır. O nedenle tüm peygamberler **şirke savaş açmışlar Allah'tan başka ilah ve rab olmadığına, ibadetin yalnız ve yalnız Allah'a yapılmasına davet ederek işe başlamışlardır. Bu davetle de toplumların imtihanı başlamıştır.**

Semud Kavminin Tabi Tutulduğu İmtihan

Semud Kavmine peygamber olarak gönderilen Hz. Salih, kavmini, “Allah'tan başkasına kulluk yapmamaya”, “ibadet etmemeye”, “Allah'tan başkasını Rab ve İlah olarak kabul etmeye”, “Allah'tan sakınmaya”, “yeryüzünde bozgunculuk yapmamaya” davet etmiştir(7/73; 27/45; 11/61; 26/141-152). Ancak Hz. Salih'in yaptığı bu çağrıya, kavminin “**refahtan şımarıp azan önde gelenleri**” karşı çıkmışlardır(14/9; 41/13, 17). Hz. Salih'in daveti karşısında toplum, “**birbiriyle çekişen, düşman iki zümreye ayrılmıştır**”(27/45).

Semud kavmi içerisinde meydana gelen bu kamplaşmada, “Refahtan Şımarıp Azan Önde Gelenleri” İle “Dokuz Farklı Çete”/“Dokuzlu Çete”, Hz. Salih ve ona iman edenleri, “atalarının yolundan ayrılmakla” suçlayıp onlara fiziki ve psikolojik baskı uygulamaya başlamışlardır(7/75-76; 11/62; 26/153-154; 54/24-25). Hz. Salih'in “büyülenmiş olduğunu” ileri sürerek peygamber olduğuna dair “delili getirmesini” istemişlerdir(7/73-77; 26/153-154).

Allah, onlara, kıt olan su kaynaklarını kendileri ile paylaşacak olan *çok özel bir deveyi* delil olarak göndermiştir. Allah; Semud kavminin sahip olduğu kıt su kaynaklarını, “*deve ile nöbetleşe kullanacaklarını*” ve “*otlaklarda devenin rahat bir şekilde otlayacağını*”, “*ona zarar vermemelerini, zarar verdikleri taktirde acıklı bir azapla cezalandırılacaklarını*”, Semud Kavmine bildirmiştir(54/27-29; 7/73-77; 11/63-65; 26/155-157; 91/13-14).

Ayetlerden anlaşıldığı kadar, delil olarak gönderilen Deve, **olağanüstü özelliklere** sahiptir. Bu olağanüstülük, su ve otlakların paylaşımı açısından Semud kavminin aleyhine olan bir olağanüstülüktür. Semud Kavmi için çok önemli stratejik bir madde olan kıt suyun, Deve ile Semud kavmi arasında nöbetleşe kullanılması, Semud Kavminin karşı karşıya kaldığı imtihanın büyüklüğünün bir ölçüsü olup bu durum, **fitne kavramı** ile ifade edilmektedir. Bir deve ile “su ve otlakları paylaşmak”, ateşle imtihan edilmek demektir. Böylelikle “*halisini sahtesinden ayırmak için altını potaya atıp eritmek, bir şeyi arıtmak*”(fitne) bağlamında toplum saflaştırılarak ayrıştırılmak istenmiştir(1).

Ancak Semud Kavmi, Allah'ın Deve ile ilgili koyduğu kurallara/hukuka uymamış; Allah'ın gönderdiği “deveyi, öldürerek” Allah’a isyan etmiştir(7/73, 77; 26/155-157; 54/29; 91/13-14; 91/13-14). Semud Kavmi, bununla da yetinmeyerek Hz. Salih’e “***Ey Salih, eğer gerçekten Allah'ın elçilerinden biriysen, haydi getir şu bizi korkutup durduğun azabı!***”(7/73, 77) diyerek meydan okumuştur. ***Allah'ın azabının gelmesini, Allah'ın elçisi olmanın bir delili olarak görmeleri, kendileri için sonun başlangıcı olmuştur.***

Semud Kavminin İmtihanı için **fitne kelimesinin** kullanılmasının bir diğer sebebi, Semud kavmi içerisinde meydana gelen **çeteleşme** olabilir. İbni Kesir'e göre bu çete/çeteler, sadece topluma baskı yapmakla kalmamakta aynı zamanda da **iş ve ticarete ahlaksızlığın öncülüğünü** yapmaktadırlar. Ticarete para birimi olarak kullanılan altın ve gümüşü, “kenarlarından kırparak” hırsızlık yapmaktadırlar(19). Bu hırsızlar şebekesi, Hz. Salih'in getirdiği değer sisteminin kendi düzenlerini bozacağını gördükleri için Hz. Salih'i öldürmeye karar vermişlerdir:

"Biz gece ona ve ailesine baskın verelim, sonra da onun dostuna, ailesinin yok edilmesinde bulunmadık, şüphesiz biz doğru söylüyoruz, diyelim" diye aralarında Allah'a yemin ettiler.” (27/49).

Önce deveyi öldürmeleri, sonra da Hz. Salih'i öldürmeye kalkmalarından dolayı Allah, Semud Kavmine, “***üç gün mühlet vermiştir***”(11/63-65). Sonra da, “***suçlarından dolayı onların üzerine katmerli bir azap indirmiş***”, onları “***yerle bir eden***” “***bir tek çığlık***” gönderek “***ağıldaki çalı çırpı olan kuru ot haline çevirmiştir***”(51/43-45; 54/31; 91/13-14).

Böylelikle kurdukları tuzaklar, Allah tarafından tarumar edilip sonları, gelecek nesiller için bir ibret ve ders konusu olmuştur:

“Onlar bir düzen kurdular. Biz fark ettirmeden düzenlerini bozduk.

Hilelerinin sonunun nasıl olduğuna bir bak! Biz onları ve kavimlerini, hepsini, yerle bir ettik. İşte, haksızlıklarına karşılık çökmüş bulunan evleri! Bunda, bilen bir millet için şüphesiz, ders vardır.” (27/50-52).

SONUÇ: 15 TEMMUZ İHANET HAREKETİ SONRASINDA TÂBİ TUTULDUĞUMUZ FİTNEİN (İMTİHAN) BOYUTLARI

Semud Kavminin helak edilmesi ile ilgili bir ayette ***“Bunda, bilen bir millet/toplum için şüphesiz, ders vardır.”***(27/52) denmektedir. *Semud kavmini ve Gülen Tehdit – Şantaj - Çeteleşme hareketini* göz önüne aldığımızda; bunların her ikisi de, fitne sistemine/imtihana tabi tutulmuştur. Gerekli dersi alamadıkları için helak olmuşlardır. O nedenle, 15 Temmuz ihanet hareketinden Müslümanlar gerekli dersleri çıkarabilmelidir. Bu yazının konusu ile ilgili olarak çıkarılabilecek dersler, şunlar olabilir:

Ders 1: İyi Niyetle Ortaya Konan Her Karşı Görüşü, Düşmanlık Ve Hainlik Olarak Görmek, Nitelendirmek Ve Suçlamak Yanlıştır, Tehlikelidir.

15 Temmuz ihanet hareketi, sadece sürecin bir parçasıdır; süreç devam etmektedir. Ana amaç, sadece siyasî iktidarı düşürmek değil; aynı zamanda da yeni sosyolojik fay hatları inşa ederek Türkiye’yi sosyolojik olarak bölmektir, **Suriyeleştirmektir**. Sosyolojik savaşın etkileri anında değil, yıllar sonra görülebilir, yavaş ve tedricidir. Farkına varıldığı zaman da **“kurbağa haşlanmış”** ve iş bitmiştir.

Bu nedenle bugün, sosyolojik savaş amaçlı bir darbe girişimi stratejisinin izlendiği göz önüne alınarak bir tuzağa düşülmemelidir. Bu süreçte Türkiye, gizli sosyolojik savaş ajanlarına karşı teyakkuz halinde olmalıdır.

Başta şer ittifakı(ABD-İngiltere-İsrail-Siyonizm) olmak üzere Batı dünyası, Türkiye’ye savaş açmış bulunmaktadır. Hz. Musa’yı uyararak yardımcı olmak için **“şehrin öbür yakasından koşarak gelen adam”** gibi, siyasal iktidarın dışında olup da Türkiye’nin ve İslâm dünyasının geleceği için yardımcı olmak isteyen insanlar, yapılar, hareketler vardır, var olacaktır da. Bunlar farklı görüş ve teklifler yapabilirler. **Lütfen, durun ve söz söyleyenleri dinleyin ve söylenenler üzerinde tefekkür edin. Bu süreçte, iyi niyetle ortaya konan her karşı görüşü, düşmanlık ve hainlik olarak görmek, nitelendirmek ve suçlamak yanlıştır, tehlikelidir.**

Ders 2: “Onlar Bizim Öğretmenimiz Değil”, “Onlar Yaptı Biz de yapalım” Anlayışı Yanlıştır.

Dini bir söylemle ortaya çıkan Gülen hareketi zamanla Şer ittifakının (ABD-İsrail-İngiltere-Siyonizm) kontrolüne girerek **taşeron örgüt** haline gelmiştir. Devlet ricalinin kendilerine ödül verip ödül almasından yararlanarak, devletin değişik kademelerine (özellikle, üniversite, maliye, polis, yargı, ordu) yerleşmişlerdir. **Maliye-Polis-Yargı-Ordu düzleminde oluşturdukları tehdit-şantaj-çete mekanizması** ile hakim oldukları her yerde, kendilerinden başkalarına tuzak kurarak, şantaj yaparak yok etmeye çalışmışlar; hukuklarını çiğnemişler, mal ve makamlarına **“kanunen ve cebren” ortak olmuşlardır.**

Semud kavminin **“refahtan şımarıp azan önde gelenlerinin” “su nimetini ve otlakları”**, Allah’ın gönderdiği Deve ile paylaşmamaları gibi bunlar da, buldukları her yerde, Allah’ın hiçbir nimetini, Allah’ın kullarından hiç kimseyle, özellikle de Müslüman kimliklilerle, hiçbir şekilde paylaşmak istememişlerdir. **“İki Davalı Kıssasında”** olduğu gibi, **Başkalarının “bir koyununu” kendilerinde var olan “99 koyuna katmak” için şantaj ve tehdide başvurmuşlardır**(38 Sad 24). Buldukları her yerde **“İnsanlar arasında hak ile hükmetmemişler”, “hevaya uyarak Allah’ın yolundan sapmışlar” ve de saptırmışlardır**(38 Sad 26). **“Güç zehirlenmesine” uğramışlardır.**

Bütün bunlarla yetinmeyip tıpkı Semud Kavmindeki “Dokuz Çete” gibi 15 Temmuz Gecesi, anı bir Askeri darbe girişimi ile Türkiye’ye el koymak istemişlerdir. Sonra da “Dokuz Çete”nin, “Onun dostuna, ailesinin yok edilmişinde bulunmadık, şüphesiz biz doğru söylüyoruz” (27/49), dedikleri gibi bunlar da, “bu darbe girişimi ile bizim herhangi bir ilişkimiz yok” demektedirler.

Onlar o gece “Dokuz Çete”nin yaptığı gibi bu millete bir tuzak kurmuştu, “Allah da onlara bir tuzak kurmuştu”(27/50-52; 14/46); fakat onlar, bunun farkında değillerdi.

O nedenle “Onlar yaptı biz de yapalım” anlayışı, tehlikeli ve yanlıştır. Aşağıdaki hususlara dikkat edilmelidir:

- *Gülen hareketinden doğan boşluğu doldurmak aşk ve şevkiyle, hiç kimse ve hiçbir yapı, başkaları için iftira, dedikodu mekanizmasını çalıştırmamalı; tuzak kurmamalıdır.*
- *Genel olarak herkesin, özel olarak da farklı cemaat, hareket, tarikat, teşkilat ve parti mensuplarının(ister dindar isterse dinsiz olsunlar, ister ayık isterse sarhoş olsunlar) güç ve kuvvetleri ne olursa olsun, hepsinin hak ve hukuklarını korumak esas olmalıdır.*
- *Nimet ve külfet adil bir şekilde paylaşılmalıdır. Bu noktada, “Bizden olan ve olmayan” ayırımı yapılmamalıdır.*
- *“Yeryüzünü islah etmeyip, bozgunculuk yapan beyinsizlerin emirlerine itaat” edilmemelidir(26/152).*
- *“Yeryüzünde bozgunculuk yapıp karışıklığa yol” açılmamalıdır(7/74).*

Ders 3: Hak İle Hükmedilmesi Hevaya Uyulmaması Esas Alınmalıdır

Bugün, 15 Temmuz İhanet hareketi sonrasında “Açığa Alma, Tutuklama ve İhraç Etme” ile ilgili tutulan yol ve yaklaşımda *yargısız infaz yapılmamalıdır. Yargısız infaz geleneği inşa edilmemelidir. OHAL’e dayanılarak yapılan birçok uygulama, gelecekte, hep örnek alınacaktır. Müslüman camia, İstiklal Mahkemeleri ve Takriri Sükun kanunu uygulamalarını yıllarca tenkit etmiştir. 28 Şubat Postmodern darbe döneminde yaşananlar, unutulmamalıdır.*

Hz. Davud’a, 38 Sad 26. Ayetinde “**insanlar arasında hak ile hükmedilmesi**”, “**hevaya uyulmaması**” emredilmektedir. Sadece bir siyasal partinin, cemaatin, tarikatın, mezhebin ya da bir dinin veya bir kavmin mensupları arasında hak ile hükmedilmesi istenmemektedir. Hak ile hükmedilmesi konusuna ateistler de, komünistler de, dinliler de dinsizler de dahildir. Bu noktada yapılan adaletsizliğin, hesabı ahrette verilecektir. Bu asla unutulmamalıdır.

O nedenle; “*Ey iman edenler, adil şahidler olarak Allah için, haklı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah’tan korkup - sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.*”(5 Maide 8).

Unutmayın ki; ADALET YOKSA BARIŞ DA OLMAYACAKTIR.

Ders 4: Liderler Daha Dikkatli Ve İtidalli Bir Tutum, Tavrı Sergilemeli Ve Güzel Bir Dil Kullanmalıdırlar

Bugün, 15 Temmuz İhanet hareketi sonrasında “Açığa Alma, Tutuklama ve İhraç Etme” ile ilgili tutulan yol ve yaklaşım ile Hz. Musa’nın Kavga eden iki adamla ilgili takındığı tavır arasında bir benzerlik vardır.

28 Kasas 15-19 ayetleri kapsamında dile getirilen hata, sadece farklı kavimlerle ilgili olmayıp, aynı zamanda farklı siyasî parti, cemaat, tarikat, mezhep ve din mensupları arasındaki adaletsiz tutum, tavır ve davranışlar için de geçerlidir.

Kendisine *ilim, hikmet ve hüküm* verilmiş olan *Hz. Davud ve Hz. Musa*, yukarıda ifade edilen hataları yapabiliyorsa; *bugünkü liderler de, hata yapabilir; hata yapma ihtimalleri çok çok daha yüksektir. Bugünkü liderlere hatırlatma yaparak yardımcı olmak; Allah’a ve Ahiret’e iman eden, “temiz akıl”, “salih amel” ve “fazilet” sahiplerinin” sorumluluğudur(11 Hud 116).*

Ders 5: Allah’a Ve Ahiret’e İman Edenler, “Düşmanları Sevindirecek İşler Yapmamalıdır”

Allah’a ve Ahiret’e iman eden “temiz akıl”, “salih amel” ve “fazilet” sahipleri, bu sorumluluklarını yerine getirirken suçlanmamalı, hakarete uğramamalıdır. Öyleyse, Allah’a ve Ahiret’e iman edenler, Hz. Harun’un Hz. Musa’ya söylediği gibi “düşmanları sevindirecek bir şey yapmamalıdır”

(3 Âli İmran 118-120).

Ders 6: Allah’a ve Ahiret’e İman Edenler Laik- Seküler Bir Düzeni Savunmamalıdır

15 Temmuz İhanet Hareketi sonrasında, *Şer ittifakının* (ABD-İsrail-İngiltere-Siyonizm) bir taşeron örgüt olarak kullandığı *Gülen Hareketi* bahane edilerek dine ve dindara, cemaat ve tarikatlar üzerinden üstü kapalı, dolaylı bir savaş açılmıştır. Bu savaşta yürütülen psikolojik harekâtın ana konusu; *laik ve seküler bir düzenin ne kadar doğru ve elzem olduğudur. Bu psikolojik harekâta göre; din, Allah ile kul arasında sadece ibadet boyutlu bir olgu olup, kişinin vicdanında, evinde ve mescidinde yaşamalı; sosyal hayatı tanzim etmeye kalkmamalıdır.*

Bu şekilde tanımlanan din, şirk dinidir; Kur’an ve Sünnetin tanımladığı tevhidî dinin parçalanmasıdır.

15 Temmuz sonrasında yoğun psikolojik baskı altında kalan Müslümanların karşı karşıya kaldığı fitne (imtihan, deneme); laik-seküler bir hayat tarzını kabul edip etmeyecekleri ile ilgilidir.

Ders 7: “Yalnızca Zulmedenlere İsbet Etmekle Kalmayan Bir Fitneden Korkup-Sakınmak”

Yığınla taşeron örgütün kullanıldığı, vekâlet savaşlarının yapıldığı, istihbarat örgütlerinin cirit attığı, kimin elinin kimin cebinde olduğunun kolayca anlaşılamadığı, öldürülen ve öldürenin tekbir getirdiği, çok kirli, pis ve karanlık bir sosyolojik savaş ve doğru ile yanlışın harmanlanarak servis edildiği bir psikolojik harekât yürütülmektedir. Libya, Suriye, Irak,

Yemen, Somali, Afganistan'da vekâlet savaşlarının neden olduğu bir iç savaş yaşanmaktadır. Mısır'da tam bir zulüm hâkimdir. Bu fitnenin diğer ülkelere ne zaman sıçrayacağı/sıçratılacağı henüz belli değildir.

Türkiye, yaklaşık 30 yıldır, "Türkiye'nin stratejik ortağı" ve "Model Ortağı olan ABD" tarafından beslenen ve desteklenen PKK ihanet hareketiyle uğraşmaktadır. Şimdi bu ihanet hareketine, Taksim Kadife darbe süreci ile ABD tarafından taşeron örgüt olarak kullanılan Gülen Hareketi de katılmıştır.

15 Temmuz İhanet hareketi, Gülen hareketinin bir taşeron Örgüt/Truva atı olarak kullanıldığı bir vekâlet savaşı olup, son yüzyılda, milletimizin bağrında, en büyük fitne ateşini yakmayı gerçekleştirmiştir.

O nedenle;

"Sizlerden yalnızca zulmedenlere isabet etmekle kalmayan bir fitneden korkup - sakının. Bilin ki, gerçekten Allah, (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır."(8 Enfal 25)

Ders 8: "Yeniden İman Ederek" "Allah'ın İpine Sımsıkı Sarılmak Düşüp Parçalanmak"

Türkiye, başlatılan muhbirlik sistemi ile çok ciddi bir travma yaşamaktadır. **İnsanlar bireyselleştirilerek yalnızlaştırılmaktadır.** Hak ile hükmetmeyip, heva ve hevese uyarak hareket etmek, süreci hızlandırmaktadır. Bu, "Hesap gününü unutmanın bir sonucu ortaya çıkan sapma olup "Allah'a ve Resulüne ihanet etmek" demektir(8 Enfal 27).

Öyleyse; **"Ey iman edenler, hepiniz topluca İslam'a girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır."** (2 Bakara 208)

Öyleyse; **"Ey iman edenler, Allah'a, Resulüne, Resulüne indirdiği Kitaba ve bundan önce indirdiği kitaba iman edin..."** (4 Nisa 136).

Öyleyse;

"Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı yapışın, dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp - ısındırdı ve siz Onun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındaiken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini işte böyle açıklar."(3 Alı İmran103)

HENÜZ VAKİT VARKEN; YARIN ÇOK GEÇ OLABİLİR.

Kaynaklar

1. Keskin, H., Kur'an'da Fitne Kavramı, Rağbet Yayınları: 19-36; 198.
2. Akyüz, V., Kuran'da Siyasi Kavramlar, Kitabevi, İstanbul, 1998, s: 311-339; 122-132.
3. Ünal A., Kuranda Temel kavramlar, Beyan yayınları, İstanbul, 1990, s: 295-302.
4. Öztürk, Y.N., Kuran'ın Temel kavramları, Yeni Boyut, İstanbul, 1991, s: 137-140; 86-92.
5. Karaman, F. Ve Diğerleri, Dini Kavramlar Sözlüğü, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara, 2006, s: 188
6. Ragıb el İsfahani, Müfredat,(Çeviri), Pınar Yayınları, İstanbul, 2007.
7. Yazır M.H.E., Hak Dini Kuran Dili, Azim Dağıtım, İstanbul, c: I, II
8. Türkçe Sözlük, TDK, Ankara 1986, s. 365.
9. Doğan. D. Mehmet. Büyük Türkçe Sözlük, Pınar Yayınları, İstanbul, 2005.
10. Mevdûdî, Tefhimü'l-Kur'ân, İstanbul, II, S: 297; 55.
11. Ateş, S., Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri, İstanbul, V,S: 54
12. Kemâlî, H. M., "İslam'da İfade Hürriyeti: Fitne Kavramının Tahlili", İslami Sosyal Bilimler Dergisi, İstanbul 1993, sayı:2,s.41.
13. Mevdudî, *Kur'an'ın Dört Temel Terimi*, Özgün Yayıncılık, İstanbul, 1999, S:123-137
14. Attas N., *İslâm ve Laisizm*, Pınar Yayınları, İstanbul, 2002, S: 69-99,
15. *Tirmizî, Tefsir, Berâe, (3094)*.
16. Yazır, E.H., Hak dini Kuran Dili, azim dağıtım, İstanbul, cilt 6, s: 464-467; S: 147.
17. Kutup S., Fizilal-il –Kuran, Hikmet yayınları, İstanbul, cilt 12, s: 383-387.
18. Kutup S., Fizilâl-il –Kuran, Hikmet yayınları, İstanbul, cilt 6, s: 245-279; c 10 s: 64.
19. İbn Kesir, Hadislerle Kuran- ı Kerim Tefsiri, Çağrı yayınları, İstanbul, 1985, c10, s: 5259-5266
20. Buhari, cenâiz 80; Müslim, kader 22; Ebu Davut, sünnet 17; Tirmizi, kader 5.
21. Esed,M., Kur'an Mesajı, III, 929.
22. Yazır, E.H. Hak Dini Kuran Dili, Azim Dağıtım, İstanbul, C: 4, S: 551